

РЕШЕНИЕ

№ 2391

гр. София, 12.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 10.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **4425** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК вр.чл.22, §7 и чл.44 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза /М./.

Образувано е по жалба на [фирма],[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], Район „В.“, [улица], ет.3, офис3, представлявано от М. Б. Б., подадена чрез адв.Х. М., САК, със служебен адрес:гр.С., [улица], ет.1, ап.б, против Решение №32-130607/07.05.2020г., издадено от В. Л. К. за Директор на Териториална дирекция Северна морска в Агенция „Митници“ (ТД Северна морска), съгласно Заповед №0-2278/24.04.2020г. на Директора на Агенция „Митници“ към MRN 20BG002002025165R6/17.02.2020г. с което на основание чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013, чл. 84, ал.1, т.1 от ЗМ, вр. във връзка с чл.74, пар. 1 и пар.3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, вр. чл.140 и чл.144, пар.2 от Регламент за изпълнение (ЕС) №2015/2447, във вр. с чл. 66 буква в) от ЗМ, чл.5, т.39 и вр. чл.77, пар. 1, буква а), вр. чл. 85, пар. 1, вр. чл. 101, пар. 1, вр. чл. 102 от Регламент (ЕС) № 952/2013, вр. с чл. 15, ал. 2, т. 8 от ЗМ и чл.19, ал. 7 от ЗМ, вр. с чл.54, ал.1, чл.56 от ЗДДС, вр. чл. 59 от АПК е отказано приемането на митническата стойност на декларираната стока по митническата декларация от MRN 20BG002002025165R6/17.02.2020г.

С решението се коригират данните за стока №1 по митническа декларация MRN: 20BG002002025165R6/17.02.2020г, като статистическа стойност се определя на

128988,08лв., митническа стойност се определя на 128988,08лв., а методът за определяне на стойността се определя като „Договорна стойност на сходни стоки” (чл.74, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013). С решението е определен размера на задължението за ДДС на 25972,16лв., като към взетата под отчет с ВПО №20BG002002527477-001/19.02.2020г. сума в размер на 17039,21лв. е определена сума за доплащане на ДДС в размер на 8932,95лв., ведно с лихва за забава върху размера на държавните вземания на основание чл.59 ал.2 от ЗДДС, вр. чл.114, пар.1 и пар. 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013г. На основание чл.77, пар.3 от Регламент (ЕС) № 952/2013г. за длъжник е определен [фирма],[ЕИК] [населено място].

Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение е незаконосъобразно. Решението се оспорва с доводи за допуснати нарушения на процесуалния и материалния закон. Навеждат се доводи, че административният орган е постановил обжалваното решение при съществено нарушение на чл.36, ал.3 от АПК, тъй като не е извършил преценка на събраните по делото доказателства. В тази насока се излагат подробни съображения. Искането е да се отмени обжалваното решение, като се претендира и присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, излага становище за неоснователност на жалбата и настоява, че оспореното решение е правилно и законосъобразно. Представя писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Съдът, след като разгледа оплакванията, изложени в жалбата, доказателствата по делото, становищата на страните и в рамките на задължителната проверка по чл.168 от АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

На 17.02.2020г. била представена митническа декларация (МД) MRN 20BG002002025165R6/17.02.2020г. за поставяне под режим "допускане за свободно обращение на стока–„ЗАМРАЗЕНО ГОВЕЖДО ШКЕМБЕ“, 998кашона, с нето тегло 17669,600кг., с произход Н. З., Т. код 0504.00.00.10. В кл.22 от митническата декларация била посочена обща фактурна стойност 43113,82 EUR при курс за митнически цели-1,955830лв. за 1 EUR и декларирана митническа стойност 4.77 лв/кг. Към митническата декларация са приложени: фактура № SI065708 от 22.11.2019г., непреференциален сертификат за произход от Н. З., коносамент MEDUAU313543/10.12.2019г., пълномощно, единен здравен документ за въвеждане, нареждане за претегляне, платежни документи за внесени държавни вземания, опаковъчен лист, фактура за други разходи. При регистриране на митническата декларация, е установено, че стоката попада в списъка на стоки с висок риск за финансовите интереси на Европейския съюз, утвърден със Заповед №ЗМФ-ЗО/14.01.2020г. на Министъра на финансите. На основание чл.66 в) от Закона за митниците (ЗМ) (в сила от 01.01.2020г.), е извършена документална проверка във връзка с декларираната митническа стойност за стоката „замразено говеждо шкембе на парчета попарено“, класирана в код по КН 05040000, и код по Т. [ЕГН], с цена 43113,82EUR, държава на произход Н. З., нето тегло 17669,600кг., с декларирана митническа стойност 4,77лева на килограм.

С писмо рег. №32-53963/18.02.2020г. на началника на Митница - В. за нуждите на допълнителната проверка на митническата декларация и на основание чл.140 от Регламент за изпълнение /ЕС/2015/2447 от [фирма], [населено място] е изискано, представянето на документи, подробно описани в писмото.

С писмо вх.№32-59285/24.02.2020г. [фирма], [населено място] е представило: Потвърждение за продажба NZ08537/18.10.2019г. между жалбоподателят-купувач (вносител) и продавача (Ф. М. И.), с което вносителят е договорил експедиция на един контейнер замразено телешко шкембе на парчета, попарено с условие на доставка CIF В.; Търговска фактура №SI065708 от 10.12.2019г. между продавача (Ф. М. И.) и купувача (У. Ф.“ Е.) за сумата от 43113,82евро за нето тегло 17669,60кг., съответно с единична цена 2,44 евро/кг. (= 4,77 лв./кг); Застрахователна полица в размер на 51736,58евро, в която е записано пристанище на натоварване на 11.12.2019г.-Т., Н. 3. и е упоменато, че застраховката е с 20% добавка от покупно-продажната цена с описание на стоката телешко шкембе на късове, попарено във вода; Нотификация за извършен банков превод от вносителя (У. Ф.“ Е.) към продавача (Ф. М. И.) с основание приложената търговска фактура № SI065708, в размер на 43113,82евро (единична цена 2,44 евро/кг).

Дружеството жалбоподател е представило и допълнителни доказателства за сделки на територията на ЕС със същата или подобни стоки с неустановен произход, с които да обоснове декларираната митническа стойност, включващи: Проформа фактура (F.) с №P./2/13.01.2020г. за сделка между фирма „U.“, Италия и вносителя за продажба на подобни стоки - нарязано телешко шкембе, 1кг на тарелка, за количество от 20004кг. с единичната цена е 2.00евро/кг. (3.92лв./кг); Търговска фактура (F.) с №F1/1.335/13.11.2019г. за сделка между фирма „U.“, Италия и вносителя за продажба на подобни стоки-нарязано телешко шкембе на касета, за количество от 20 004кг., с единичната цена е 1.95 евро/кг. (3.81 лв./кг); Транспортна фактура за превоз от Италия до България от фирма [фирма]-1350 от 13.11.2019г. на стойност 5163,40лв.; Търговска фактура (R.) с № 854197/1 от 30.10.2019г. за сделка между фирма „С. Н. G.“, Германия и вносителя за продажба на замразено шкембе с единична цена 2.20евро/кг. (4.30 лв./кг) за 8997,00кг.; Транспортна фактура с №[ЕГН] от 01.11.2019г. за превоз от Германия до България между превозвача (фирма [фирма]) и дружеството вносител в размер на 4095,50лв.; Разпечатка от интернет страница на фирма „Е. Е.“, Германия, за същата стока с единична цена в размер на 2.05 евро/кг. (4.01 лв./кг).

Представени са и допълнителни документи, фактури, установяващи на каква цена вносителят [фирма] е продал стоката след допускането ѝ за свободно обръщение: фактура за продажба от [фирма] на [фирма], №[ЕГН]/22.12.2019г. на говеждо шкембе цена от 5.42лв./кг без ДДС, за 1024,55кг.; фактура за продажба от [фирма] на [фирма], №[ЕГН]/08.01.2020г. на говеждо шкембе цена от 5.33лв./кг без ДДС, за 1029,30кг.; фактура за продажба от [фирма] на [фирма], №[ЕГН]/21.01.2020г. на говеждо шкембе на цена от 5.25лв./кг без ДДС, за 5134.45кг.; фактура за продажба от [фирма] на [фирма] №[ЕГН]/06.02.2020г. на говеждо шкембе на цена от 5.25 лв./кг без ДДС, за 506,45кг.; фактура за продажба от [фирма] на [фирма], №[ЕГН]/20.02.2020г. на говеждо шкембе на цена от 5.33лв./кг без ДДС, за 1038.80кг.

По преписката са представени и други допълнителни доказателства включващи информация за експорт от Н. З. по държави през 2018г. за 8-осем цифрен код по КН 0504 00 00., като средната продажна цена в новозеландски долари с условие на доставка Ф. Н. З. е в границите (3.36-3.55NZD/кг); разпечатка от интернет страница на [фирма], от която е видно, че телешко шкембе, варено, рязано 1кг, е с продажна цена 6.80лв./кг с включено ДДС; разпечатка от интернет страница на [фирма], от която е видно, че телешко шкембе, сурово внос, е с продажна цена 7,40лв./кг. за опаковка от бкг., а варено, рязано, е с продажна цена 8.95лв./кг. с включено ДДС за опаковка от 1кг. промоционална цена; Представени са документи за извършени вътрешни разходи на територията на Съюза.

Във връзка с представените документи с писмо рег.№32-99051/31.03.2020г. / л.44/ по реда на чл.22, пар.6 от МК, началникът на Митница- В. е уведомил [фирма], [населено място] за мотивите, на които ще се основава решение на митническия орган относно митническа декларация MRN 20BG002002025165R6/17.02.2020г., а именно: След извършени статистически анализи от различни източници, от база данни „Т.“ към Европейската Комисия и наличните данни от Системата за предоставяне на информация за управленски цели от митнически и акцизни документи (МИС-ША) и след допълнително извършен анализ на митническата стойност на стоки с код по КН 05040000 с произход Н. З. във всички държави-членки за 2019г. се установило, че митническата стойност на процесната стока е значително по-ниска от тази на сходни стоки в останалите държави-членки и не е налице обяснение, как е формирана продажната цена при условие, че стоката е внос от Н. З. и цената следва да включва направени разходи за транспорт до територията на Р.България, разтоварване на стоката, съхранение в хладилни бази, начисляване на обичайна търговска надценка и др. обичайни разходи.

Административният орган е посочил, че при наличие на разлика в декларираната цена и средностатистическата митническа стойност, възниква основание за пораждаване на обосновани съмнения за отхвърляне на декларираната митническа стойност, без да се оспорва автентичността на представената търговска фактура, като цитира в този смисъл Решение от 16.06.2016г. по дело С-291/15 на Съда на ЕС по отправено преюдициално запитване. Когато декларираната стойност е по-ниска от определена рисков прагова стойност, то за целите на управление на риска, рисковата прагова стойност може да бъде определена на базата справедливи цени, които се предоставят на разположение на държавите членки на ЕС чрез системата "Т." (Т.) на Съвместния изследователски център на Европейската комисия (J. R. C.).

Съгласно данните , публикувани в (Т.), справедливите цени за ЕС на стоки по КН 05040000 от Н. З. за страната с най-голям пазарен дял (39.50%) България е средна цена 2.21евро/кг. За страна с приблизително същия пазарен дял Франция (39.50%) средна цена за същия период е 9,40 евро/кг. Средната цена за тази стока с най- нисък пазарен дял 4.24% - Х. е в размер на 5,15 евро/кг. Справедливата цена за стоката със същия код по КН 05040000 към Съюза е 7,40 евро/кг.

Във връзка с възникналите съмнения относно декларираната митническа стойност, дружеството е уведомено с писмо №32-52331/17.02.2020г., че за целите на даване на

разрешение за вдигане на стоката, следва да учреди обезпечение в размер на 34271,16лв.

След предоставяне на обезпечение е генериран GRN 20BG002000X061887 и е извършена частична митническа проверка на декларираната стока, за което е съставен протокол за извършена митническа проверка №20BG9940M008053 от 19.02.2020г.

Въз основа на тези обстоятелства е посочено, че възникват основателни съмнения относно реалността на декларираната митническа стойност, поради което не следва да бъдат приложени правилата на чл.70 от М. За целите на проверката на декларираната митническа стойност на внасяните стоки освен сравнителен анализ на база наличната информация в митническата информационна система, митническите органи използвали Анализът на данните от „Т.“ на J. R. C., като е направен извод че цената на посочената стока от Н. З. към България е занижена повече от 3 пъти, спрямо средностатистическата цена за ЕС.

Административният орган след анализ е счел, че приемливото равнище за внос в ЕС не следва да се различава с повече от 50% от средностатистическия размер на покупните цени при вноса на сходни стоки, поради което определената митническа стойност следвало да бъде най-малко на или над праговото равнище, т.е минимум 7,24 лв/кг. Посочил е, че след разглеждане на представените документи по митническата декларация е установено, че митническата стойност на внесените стоки за килограм нетно тегло е основана на изключително ниска фактурна цена спрямо наличната средна статистическа стойност на сходни стоки и е прието, че възниква съмнение относно точния размер на митническата стойност на гореописаната стока. Поради това, че съмненията продължават, след поискването и предоставянето на допълнителни документи, че декларираната стойност на внесените стоки представлява цялата платена или платима за тези стоки сума, е прието, че митническата стойност не следва да се определи въз основа на метода на договорната стойност. Доколкото истинността на договорната стойност не може да бъде проверена, митническите органи са посочили, че се прилагат други методи за остойностяване с цел определяне на митническата стойност, отразяваща в максимална степен действителната икономическа стойност на внасяните стоки в момента и около вноса.

Предвид разпоредбите на чл.140, § 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията, която препращаща към реда на чл.70, §1 от Кодекса, и предвид чл.74, §1 от М., приемайки, че митническата стойност не може да се определи съгласно, чл. 70, § 1 от М., митническите органи са пристъпили към определяне на митническата стойност на стоките, като се позовават на чл. 74, § 1 от М., изискващ прилагане последователно на букви от а) до г) от § 2, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките.

Изложени са съображения, че не е налице условие за прилагане на метода, регламентиран в чл.74, пар.2, буква а) от Регламент (ЕС) №952/2013, за наличие на „идентични стоки“, т.е. стоки, произведени в същата държава, които са еднакви във всяко отношение, включително физическите им характеристики, качеството и

репутацията им и е достигнат извод, че не може да се определи митническа стойност, въз основа на идентични стоки, тъй като описанието на стоките в ЕД. 6/8 на митнически декларации, регистрирани в приблизително същия период е недостатъчно. Въз основа на разпоредбата на чл.74, пар. 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, и е пристъпено към изследване може ли да бъде приложен следващият резервен метод./стр. 8 от решението/.

При прилагане на вторият вторичен метод за определяне на митническа стойност, регламентиран в чл. 74, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕС) № 952/2013, въз основа на сходни стоки, е анализирана информация за стоки с приети договорни стойности, произведени в същата държава, които въпреки, че не са еднакви във всяко отношение, имат подобни характеристики и подобни съставни материали с декларираните стоки. Прието е, че митническата стойност на процесните стоки не следва да се определи въз основа на "договорната стойност на сходни стоки", посочена в чл. 74, § 2, буква б) от М..

В оспореното решение е заявено, че при изследване на метода съгласно чл. 74, § 2, буква "в" от Регламент (ЕС) № 952/2013г., липсвала база за сравнение за единичната цена, по която се продава стоката на митническата територия на Съюза с най-голямото сборно количество от внасяните стоки, включително за идентични и сходни стоки, тъй като не можело да се установи идентичност или сходност на стоките, поради което и този метод не може да бъде използван. Не можело да се определи митническата стойност и чрез прилагане разпоредбите на чл.70 до чл. 74, пар. 2, буква г) от Регламент (ЕС) № 952/2013 включително. В решението е прието, че когато митническата стойност на внасяни стоки не може да бъде определена чрез прилагане разпоредбите на чл.70 до чл. 74, пар. 2, буква а) до буква г) от Регламент (ЕС) № 952/2013 включително, съгласно разпоредбата на чл. 74, пар.3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 тя следва да се определи чрез разумни способи, съвместими с принципите и общите разпоредби на Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията, на чл. VII от Общото споразумение, бележките към него, глава трета „Стойност на стоките за митнически цели“ от Регламент (ЕС) № 952/2013 и на данните, достъпни в страната на вноса, въз основа на наличните и събрани в хода на административното производство данни. Предвид липсата на данни за определени преди това митнически стойности, които не са необичайно ниски, прилагането на резервния метод следвало се извърши в съответствие с член 144, пар.2 на същата разпоредба. Когато не можело да се определи митническа стойност по параграф 1 на член 144 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447 г., се използвали други подходящи методи, при съобразяване с ограниченията посочени в буква а) до буква ж) от същата разпоредба.Предвид анализа на данните от Т." на J. R. C. на стоки с код по КН 05040000, административният орган е приел, че цената на посочената стока от Н. 3. към България била занижена повече от 3 пъти, спрямо среднотатистическата цена за ЕС. Приемливото равнище за внос в ЕС не следвало да се различава с повече от 50 % от среднотатистическия размер на покупните цени при вноса на стоки с еднакъв код.

Предвид горното, с обжалваното решение митническата стойност за стоката „замразено шкембе“ -внос от Н. З., е определена на основание чл.74, пар.3 от Регламент (ЕС) 952/2013 във връзка с чл.144, пар.2 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447, в размер на 128988,08лв. или 7,30лв/кг. по митнически декларации с MRN 20BG002002025165R6/17.02.2020г.

В хода на настоящото съдебно производство е допуснато извършването на съдебна експертиза, заключението по която съдът напълно възприема, като обективно, правилно и обосновано, кореспондиращо със събраните по делото доказателства.

Предвид установеното от фактическа страна, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена от легитимирано лице и в законоустановения срок, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Обжалваното решение е издадено от компетентен орган, по предвидения от закона ред и форма за индивидуалните административни актове, поради което не страда от пороци водещи до неговата нищожност.

Спорът между страните е формиран по въпросите дали митническите органи са обосנוвали "основателни съмнения" по смисъла на чл.140, пар.2 от Регламент (ЕС) № 2015/2447 и спазили ли са процедурата по чл.141 от същия регламент, вр.чл.74, пар.3, от МК за определяне на митническата стойност по процесния внос съобразно договорната стойност на сходни стоки?

За разрешаване на така формирания спор, съдът съобрази следното:

Правната уредба на Съюза относно митническото остойносттаване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности- Решение от 19 март 2009г., М. & Со. D., С 256/07, EU:C:2008:580, т.20; Решение от 15 юли 2010г.,G., С-354/ 09, EU:C:2010:439.

По правило и съгласно чл.70, пар.1 и 2 от МК, митническата стойност на внасяните стоки е договорната им стойност, т.е. действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, без да се засягат корекциите, които при необходимост трябва да бъдат направени в съответствие с чл.71 и чл.72 от МК. Освен това митническата стойност трябва да отразява реалната икономическа стойност на внесената стока и да отчита всички елементи на стоката, които имат икономическа стойност - Решение от 16 ноември 2006г., С. С. I. С., С-306/04, EU:C:2006:716, т. 20.

Когато митническата стойност не може да бъде определена по правилата на

чл.70 от МК, остойносттаването на внасяните стоки се извършва по реда на чл.74 от МК при последователно прилагане на методите в чл.74, пар.2, букви а) до г), докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките.

Когато митническата стойност не може да се определи по реда на чл.74, пар.1, митническото остойносттаване се извършва по реда на чл.74, пар.3 от МК -въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способности, съответстващи на принципите и общите разпоредби на Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията; член VII от Общото споразумение за митата и търговията и Глава 3 от Дял II на МК.

Така предвидените критерии за определяне на митническата стойност са в отношение на субсидиарност и само когато митническата стойност не може да бъде определена чрез прилагането на дадено правило, следва да се приложи следващото, в установената поредност.

Макар при митническото остойносттаване на стоките приоритет да има договорната стойност по чл.70 от МК, разпоредбата на чл.140, пар.1 от Регламента за прилагане дава възможност на митническите органи, при наличието на основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане цена по чл.70, пар.1 от МК, да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация.

Ако и след предоставяне на тази допълнителна информация съмненията на митническите органи не отпаднат, съгласно чл.140, пар.2 от Регламента за прилагане те могат да отхвърлят декларираната цена.

При липсата на уточнение с коя друга стойност трябва да се замени договорната стойност в тези случаи, следва да се приложат вторичните методи за определяне на митническата стойност по чл.74 от МК, като в тежест на митническите органи е, при условията на приложимото общностно право, да докажат основателността на съмненията и разликите в стойността, което да обоснове извършеното увеличаване на стойността на процесните стоки, в този смисъл /Решение на ВАС №14635/21.11.2012г. по адм.д. №4902/2012г./ Съгласно чл.141, пар.1 от Регламента за прилагане, при определяне на митническата стойност на внасяните стоки по реда на чл.74, пар.2, буква а) или б) от МК се използва договорната стойност на идентични или сходни стоки, които са в продажба на същото търговско равнище и по същество в същите количества като стоките, чиято стойност се определя. Когато не може да се установи такава продажба, митническата стойност се определя, като се има предвид договорната стойност на идентични или сходни стоки, продавани на различно търговско равнище или в различни количества. Тази договорната стойност следва да се коригира, за да се вземат предвид разликите, дължащи се на търговското равнище и/или количествата.

Съгласно чл.141, пар.3 от Регламента за прилагане, когато се установи повече от една договорна стойност на идентични или сходни стоки, за определяне на митническата стойност на внасяните стоки се използва най-ниската от тези стойности.

Понятията "идентични стоки" и "сходни стоки" са дефинирани съответно в чл.1, пар.2, т.4) и т.14) от Регламента за прилагане и според тях в рамките на определянето на митническата стойност се разбира следното: "идентични стоки" са стоките, произведени в същата държава, които са еднакви във всяко отношение, включително физическите им характеристики, качеството и репутацията им. Незначителните различия във външния вид не изключват стоките, които в друго отношение отговарят на определението, от третирането им като идентични; "сходни стоки" са стоки, произведени в същата държава, които въпреки че не са еднакви във всяко отношение, имат подобни характеристики и подобни съставни материали, което им дава възможност да изпълняват същите функции и да бъдат взаимозаменяеми в търговско отношение. Сред факторите, които определят дали стоките са сходни, са качеството на стоките, репутацията им и съществуването на търговската марка.

Във всички случаи при прилагането на методите за определяне на митническа стойност, в т.ч. и в хипотезата на чл.140, вр. с чл.141 от Регламента за прилагане, митническите органи имат задължение да положат необходимата грижа за да установят справедливата стойност на внасяните стоки, а не произволно определена или фиктивна такава.

Това задължение на митническите органи без съмнение е в отношение на корелация с общото задължение за сътрудничество на участниците в търговията със стоки, като в тази връзка чл.15, пар.1 от МК предвижда, че лицето, което участва пряко или косвено в извършването на митнически формалности или на митнически контрол, предоставя на митническите органи, по тяхно искане и в определените срокове, пълната изисквана документация и информация в подходяща форма и оказва цялото необходимо съдействие за извършването на тези формалности или контрол.

На това принципно положение е основана и процедурата по чл.140, пар.1 от Регламента за прилагане с уточнението, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална, съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани и изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразена с възможностите му/ в този см. Решение от 28 февруари 2008г., С., С-263/06, EU:C:2008:128, т.52/.

Задължението за мотивиране на решението за стартиране на процедурата по чл.140 от Регламент за прилагане и впоследствие на решението за корекция, произтича от общото правило на чл.22, пар.7 от МК, изискващо митническите

органи да мотивират всяко неблагоприятно за заявителя решение.

Освен това зачитането на правото на защита представлява основен принцип на правото на Съюза, който трябва да се прилага във всеки случай, когато административен орган възнамерява да приеме акт, увреждащ лицето, към което е насочен - Решение от 18 декември 20018г., Sopropй, C-349/07, EU:C:2008:746, т.36.

По силата на този принцип и в контекста на процедурата по чл.140, вр.чл.141 от Регламента за прилагане, лицата - адресати на решения за неприемане на декларираната договорна стойност, следва да имат възможност да представят по надлежен и подходящ начин своето становище относно елементите, на които административният орган възнамерява да основе своето решение.

Доколкото производството по чл.140 от Регламента за прилагане е специфично и цели преодоляване на съмненията относно стойността на стоката, за да се гарантира в пълен обем правото на изслушване на лицето, то следва да е надлежно уведомено за обстоятелствата, на които се основават съмненията и именно в тази връзка да е изискана обосновка на договорната стойност. Нарушаването на правото на изслушване е особено съществено процесуално нарушение и води до незаконосъобразност на постановеното решение - Решение от 13 март 2014г., Г. Транс Л., по обединени дела C-29/13 и C-30/13, EU:C:2014:140, т.49.

Това императивно изискване в случая не е спазено, тъй като в рамките на проведеното административно производство митническите органи не са осигурили на жалбоподателя правото да бъде изслушан по релевантните към процедурата по чл.140, вр. чл.141 от Регламента за прилагане обстоятелства - в случая за определяне на митническата стойност, съобразно договорната стойност на сходни стоки.

С писмо по реда на чл.22, пар.6 от МК, макар и значително по обем, дружеството е уведомено, че митническите органи не приемат декларираната митническа стойност, както и въз основа на каква стойност ще бъде определено задължението за мито по процесния внос, но не са посочени конкретни обстоятелствата, породили съмненията в действителността на договорната стойност.

Такива обстоятелства не са посочени и в искането за представяне на документи и писмени обяснения.

Това искане по същността си е бланкетно, доколкото са изискани документи, принципно необходими за обосноваване изпълнението на условията по чл.70, пар.3 от МК, но няма връзка с процедурата по чл.140 от Регламента за прилагане, в която деклараторът следва изрично да бъде запознат с обстоятелствата, обосновавали съмненията на митническите органи, за да може

да представи информация не по принцип, а именно с цел отпадане на тези съмнения , респективно - реализиране правото на защита в пълен обем.

Съдът намира, че наличието на съмнения не е мотивирано от административния орган и не става ясно как те се отнасят към изпълнението/неизпълнението на условията по чл.70, пар.3 от МК и съответно обосновават съмнения в действителността на договорната стойност.

Едва в обжалваното решение са изложени бегли обстоятелства, обосноваващи съмненията в действителността на договорната стойност, а именно: че съмненията са свързани с проверката на декларираната митническа стойност на внасяните стоки и анализиране и сравняване на резултатите в две бази с налични данни: (а) митническата информационна система на Агенция „Митници“ с данни от български митнически учреждения, в които стока с горепосочения код по Т. (0504 00 00 90) с произход от Н. З. е била поставена под режим допускане за свободно обръщение и (б) европейска база с данни за т.нар. „справедливи цени“ (съгласно нормата на параграф 1, т.40 от Допълнителните разпоредби към Закона за митниците) за конкретната стока с декларирания произход. Задължението за мотивиране на решението за корекция на митническата стойност произтича и изрично от общото правило на чл.22, §7, приложим с оглед чл.29 от М., изискващо всяко решение, което е неблагоприятно за заявителя, да бъде мотивирано и в него да се посочва правото за обжалване, предвидено в член 44.

Процесните, формулирани в оспореното решение, мотиви следва да се приравняват на липсващи такива, което пък обосновава извод за неспазване изискванията на чл.59, ал.2, т. 4 от АПК, за форма на административния акт.

Според постоянната съдебна практика на СЕС, цитирана в Решение от 15 юли 2010 г. по дело C-354/09 G. S. BV срещу S. van F. и Решение от 19 март 2009 г. по дело C 256/07 M. & Co. D., правната уредба на Съюза относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности. При прилагането на методите за определяне на митническа стойност митническите органи имат задължение да положат необходимата грижа, за да установят справедливата стойност на внасяните стоки, а не произволно определена или фиктивна такава. Според член 15, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, всяко лице, което участва пряко или косвено в извършването на митнически формалности или на митнически контрол, предоставя на митническите органи, по тяхно искане и в определените срокове, пълната изисквана документация и информация в подходяща форма и оказва цялото необходимо съдействие за извършването на тези формалности или контрол. На това принципно положение е основана и процедурата по член 140, § 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, като се има предвид, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална, съмненията в справедливостта на декларираната

митническа стойност следва да са надлежно мотивирани и изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразена с възможностите му – аргумент от Решение от 28 февруари 2008 г. на СЕС по дело C-263/06 C. e derivati Srl/M. dell'E. e delle F., R. A. di S. S.. Задължението за мотивиране на решението за стартиране на процедурата по член 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, и впоследствие на решението за корекция, произтича от общото правило на член 22, § 7 от Регламент (ЕС) № 952/2013, изискващо митническите органи да мотивират всяко неблагоприятно за заявителя решение. Освен това зачитането на правото на защита представлява основен принцип на правото на Съюза, който трябва да се прилага във всеки случай, когато административен орган възнамерява да приеме акт, увреждащ лицето, към което е насочен – Решение от 18 декември 2008 г. на СЕС по дело C-349/07 S. – O. de C. Lda срещу F. P..

Доколкото производството по член 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 е специфично и цели преодоляване на съмненията относно стойността на стоката, за да се гарантира в пълен обем правото на изслушване на лицето, то следва да е надлежно уведомено за обстоятелствата, на които се основават съмненията и именно в тази връзка да е изискана обосновка на договорната стойност. Въз основа на изложеното, в тежест на митническия орган е да обоснове на първо място "основателността" на своите съмнения, неприемането на декларираните договорни стойности на внасяните стоки и решението си по член 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 – че стойността на стоките не може да се определи по реда на член 70, параграф 1 от Кодекса, поради което я определя по вторичните методи на член 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013, вр. член 141 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447. Съответно в процедурата по член 140, вр. член 141 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, лицата, адресати на решения за неприемане на декларираната договорна стойност, следва да имат възможност да представят по надлежен и подходящ начин становището си относно елементите, на които административният орган възнамерява да основе своето решение. За целта тези лица следва да са надлежно уведомени за обстоятелствата, на които се основават съмненията и именно в тази връзка да е изискана обосновка на договорната стойност. Нарушаването на правото им на изслушване е особено съществено процесуално нарушение и води до незаконосъобразност на постановеното решение – Решение от 13 март 2014 г. на СЕС по обединени дела C-29/13 и C-30/13, Г. Транс Л..

Общата процедура във връзка с правото на изслушване е регламентирана в чл. 8 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, която предвижда, че в съобщението, упоменато в член 22, параграф 6, първа алинея от Кодекса, се посочват: а) документите и информацията, които митническите органи възнамеряват да използват като основание за своето решение; б) срокът, в който съответното лице трябва да изрази своето становище, считан от датата, на която е получило съобщението или се счита, че го е получило; в) упоменаване на правото на съответното лице на достъп до документите и информацията, посочени в буква а), съгласно приложимите разпоредби. Когато съответното лице изрази своето становище преди изтичането на срока

по параграф 1, буква б), митническите органи имат право да пристъпят към вземане на решението, освен ако съответното лице същевременно изрази намерението си да допълни становището си в определения срок.

Член 9 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 урежда специалната процедура във връзка с правото на изслушване (член 22, параграф 6 от Кодекса), която предвижда, че 1. Митническите органи имат право да направят съобщението, упоменато в член 22, §6, първа алинея от Кодекса, в рамките на процеса на проверка или контрол, когато възнамеряват да вземат решение, използвайки някое от следните основания: а) резултатите от проверка след представяне на стоките; б) резултатите от проверка на митническата декларация, посочени в член 191 от Кодекса; в) резултатите от посочения в чл. 48 от Кодекса последващ контрол, когато стоките са все още под митнически надзор; г) резултатите от проверка на доказателството за митническия статус на съюзни стоки или — когато е приложимо — резултатите от проверка на заявлението за регистрация или за заверка на това доказателство; д) издаването на доказателство за произход от страна на митническите органи; е) резултатите от контрол на стоки, за които не са подадени обобщена декларация, декларация за временно складиране, декларация за реекспорт или митническа декларация. Според параграф 2 на разпоредбата, когато е направено съобщение по реда на параграф 1, съответното лице има право: а) да изрази незабавно своето становище чрез същите средства, чрез които е направено съобщението по реда на член 9 от Делегиран регламент (ЕС) 2015/2446; или б) да поиска съобщение по реда на член 8, с изключение на случаите, посочени в параграф 1, буква е). Митническите органи информират съответното лице за тези две възможности. Когато митническите органи вземат решение, което е неблагоприятно за съответното лице, те документират дали това лице е изразило своето становище по реда на параграф 2, буква а).

При регламентиране на общата процедура във връзка с правото на изслушване, в член 8, параграф 1, буква "а" от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 изрично е предвидено, че в съобщението, упоменато в член 22, § 6, първа алинея от Кодекса, се посочват: документите и информацията, които митническите органи възнамеряват да използват като основание за своето решение.

Това в оспореното решение не е сторено, което обуславя неговата незаконосъобразност и отмяна./ в този см. Реш . № 3160/10.03.2021г. по адм. дело № 9691/2020г. на ВАС/.

Отделно от това, съдът намира за необосновани посочените в решението за корекция съмнения за действителността на договорната стойност

С основание оспорващият настоява, че е представил информация за обосноваване на договорната стойност на процесните стоки и това са приложените към митническата декларация документи, както и доказателства

за плащането на декларирана с митническата декларация стойност.

За да определи нови митнически стойности на стоките по митническата декларация митническият орган се позовава на справедливата цена на ЕС, /стр.6 от решението/ на рисква прагова стойност, /стр.8 от решението/ на среднотатистическата стойност на сходни стоки /стр.5 от решението/ и на извършен сравнителен анализ на база извлечена от информационната система „Т.“ на J. R. C. (JSR) към ЕК. Тези обстоятелства могат да бъдат само индигия за деклариране на занижени цени на вносните стоки, но същите, сами по себе си, не могат да послужат за определяне на по-високи от декларираните стойности. При наличие на подобни данни, митническите органи следва да докажат, че митническа стойност на вносните стоки действително е по-висока от декларираната, което в случая не е сторено. В оспорения индивидуален административен акт не се съдържат констатации по какъв начин и въз основа на какъв анализ са изведени съжденията за различна от декларираната от жалбоподателя митническа стойност на стоките. Напротив, чрез гореописаните доказателства, представени от оспорващото дружество, е обосновано, че именно договорната стойност на процесните стоки следва да е тяхната митническа стойност.

От заключението на вещото лице по съдебната икономическа експертиза безспорно се установява, че за периода от 2016г. до 2019г. експортът на Н. 3. към България за всички стоки от подпозиция 0504.00.00. е говеждо и телешко шкембе с тарифен код 0504.00.00.51. и средна цена за този вид стоки варира от 1,88евро/кг до 2,05евро/кг.

Средната цена на изнесеното говеждо и телешко шкембе от Н. 3. с тарифен код 0504.00.00.51. за ЕС и България е съответно за 2016г. за Полша, П. и Испания от 1,69евро/кг до 2,30евро/кг., 2017г. за П. е от 1,88 евро/кг до 2,44 евро/кг., за 2018г. за П. и Б. е от 1,95 евро/кг до 2,61 евро/кг. и за 2019г. за П., Б. и Гърция е от 1,99 евро/кг до 2,59 евро/кг.

Данните, налични в системата „Т.“ /Т./ на Съвместния изследователски център на Европейската комисия /J. R. C./ показват, че справедливата цена, изчислена от Т., за вноса на стоки от подпозиция 0504.00.00 от Н. 3. в България, за периода 2016г. до 2019г. е в размер на 2,21€/кг/4,32лв/кг.

За 2018г. износа за ЕС от подпозиция /КН/ 0504 00 00 на стоки от Н. 3. е както следва: 0504.00.00.11-животински продукти,обвивки за колбаси,от говежди черва; 0504.00.00.19-животински продукти,обвивки за колбаси,от агнешки черва; 0504.00.00.21-животински продукти,обвивки за колбаси,от овчи черва; 0504.00.00.49-животински продукти,сирищник; 0504.00.00.51-животински продукти,говеждо и телешко шкембе; 0504.00.00.89-други черва, мехури и стомаси на животни(освен риба), цели или части от тях. За 2019г. износа за ЕС от подпозиция /КН/ 0504 00 00 на стоки от Н. 3. е както следва: 0504.00.00.01-животински продукти,обвивки за колбаси,от свински черва; 0504.00.00.19-животински продукти,обвивки за колбаси,от агнешки черва; 0504.00.00.21-животински продукти,обвивки за

колбаси,от овчи черва; 0504.00.00.49-животински продукти,сирищник; 0504.00.00.51-животински продукти,говеждо и телешко шкембе; 0504.00.00.89-други, черва, мехури и стомаси на животни(освен риба), цели или части от тях. За 2018г. и 2019г. износа за България от Н. З. е за стоки само от подпозиция 0504.00.00.51-животински продукти, говеждо и телешко шкембе.

За 2018г. експортната цена на износа за ЕС от подпозиция /КН/ 0504 00 00 на стоки от Н. З. без тези за телешко шкембе са както следва: 0504.00.00.11 в размер на 3,56евро/бр; 0504.00.00.19 в размер от 1,77евро/бр. до 12,28 евро/бр; 0504.00.00.21 в размер от 2,95 евро/бр. до 22,31евро/бр.; 0504.00.00.49 в размер от 2,21 евро/бр. до 3,06 евро/бр.

За 2019г. експортната цена на износа за ЕС от подпозиция /КН/ 0504 00 00 на стоки от Н. З. без тези за телешко шкембе са както следва: 0504.00.00.01 в размер на 8,26 евро/бр; 0504.00.00.19 в размер от 3,46 евро/бр. до 10,66 евро/бр; 0504.00.00.21 в размер от 3,20 евро/бр. до 11,03 евро/бр.; 0504.00.00.49 в размер от 2,36 евро/бр. до 5,98 евро/бр.

Вещото лице уточнява, че стоките експортирани от Н. З. за ЕС са различни и не отговарят на критериите за „сходни“ на говеждото шкембе стоки, посочени в чл.1, §2, т.14 от Регламент (ЕС) № 2015/2447. Продажната цена с и без ДДС на говеждо шкембе от [фирма] на [фирма] по представените фактури е: по фактура№7622/27.03.19г., цена без ДДС-5,17лв./кг и цена с ДДС 6,20лв./кг; по фактура№8115/11.09.19г., цена без ДДС-4,80лв./кг и цена с ДДС 5,76лв./кг; по фактура№13459/16.12.19г., цена без ДДС-4,80лв./кг и цена с ДДС 5,76лв./кг; по фактура№14079/13.02.20г., цена без ДДС-5,50лв./кг и цена с ДДС 6,60лв./кг; по фактура№8631/25.02.20г. цена без ДДС-5,50лв./кг и цена с ДДС 6,60лв./кг;

Продажната цена на говеждо шкембе от [фирма] на краен клиент/физическо лице/ е без ДДС 6,49лв/кг и с ДДС 7,78лв./кг.

Във всички посочени по горе фактури, описаните стоки са със същия партиден номер, съответстващ на партидния номер посочен в съпътстващия ги търговски документ и посочена страна на произход Н. З.. От заключението на вещото лице се установява още, че средната цена за този вид стока е с еднаква или по-ниска средна митническа стойност спрямо декларираната в процесния случай стойност.

Въз основа на неоспореното от страните заключение на вещото лице, следва извод за необосновано и неправилно прилагане от административния орган на метода по чл. 74, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013. Установеното от вещото лице в този аспект е в подкрепа на извода, че митническата стойност на внесените стоки следва да бъде договорната им стойност, т.е. действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, по смисъла на чл. 70 от М., тъй като именно тази стойност отразява реалната икономическа стойност на внесената стока и отчита всички елементи на стоката, които имат икономическа стойност, както се изисква съгласно горесцитираната практика на Съда на ЕС.

От тълкуването на дефиницията по чл. 1, § 2, т. 14 от Регламента за прилагане следва, че тарифното класиране на стоката и условията на доставка не са сред критериите, по които може да се установи сходство на стоките.

Не е спазено и условието изисканата информация да бъде съобразена с възможностите на лицето, което се извежда от практиката на СЕС по дело C-263/06.

Неправилно в подкрепа на съмненията за действителността на декларираната митническа стойност са съобразявани и статистическите данни за митническата стойност на стоки по код КН 0504 00 00. с произход Н. З.. В тази връзка настоящият съдебен състав споделя становището, че ответната страна неправилно интерпретира тълкуването, дадено от СЕС с Решение 16 юни 2016г., EURO 2004, C-291/15. С това решение Съдът на ЕС е приел, че член 181а от Регламент (ЕИО) № 2454/93 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска практика на митническите органи, съгласно която митническата стойност на внесени стоки се определя въз основа на договорна стойност на сходни стоки, когато бъде преценено, че декларираната договорна стойност е необичайно ниска в сравнение със средностатистическия размер на покупните цени при вноса на сходни стоки. Информацията, съобразявана в случая не отговаря на това условие, тъй като няма как от посочените статистически данни за количества и цени, да се извърши преценка дали се касае за средностатистическите цени именно за сходни стоки - липсват данни за търговската марка/производителя, качеството на стоките и търговското равнище. От тълкуването на дефиницията по чл.1, пар.2, т.14) от Регламента за прилагане следва, че тарифното класиране на стоката и условията на доставка не са сред критериите, по които може да се установи сходство на стоките.

От събраните по делото писмени доказателства и от неоспореното заключение на вещото лице е установено, че цената на процесната стока съответства на договорената и декларираната с МД цена, установено е и плащането на тази договорена цена, което предопределя приложение на чл. 70, пар. 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 или на чл. 74, пар. 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013, но не и по чл. 74, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

По така изложените съображения, съдът приема, че от страна на митническите органи не е обосновано приложението на чл.140, вр.чл.141 от Регламента за прилагане, вр.чл.74, пар.3, от МК, поради което като не е приел декларираната договорна стойност на процесните стоки и е определил нова такава, началникът на Митница-В. е постановил незаконосъобразен административен акт.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че митническите органи не са обосновали съмненията относно декларираната от жалбоподателя договорна стойност на стоката съгласно чл. 140 от Регламента за изпълнение и не са

установили предвидените от материалния закон основания за определяне на митническата стойност по метода на чл.74, §3 от М.. Последното води до извод за неправилно приложение на закона от страна на ответника в оспореното решение. С оглед незаконосъобразното определяне на нова митническа стойност на стоките, незаконосъобразно са определени на дружеството суми за доплащане за ДДС, както и лихва за забава. Ето защо, обжалваният административен акт подлежи на отмяна, ведно със законните последици от това.

При този изход на спора, съдът намира, че на основание чл.143 АПК на жалбоподателя следва да бъдат възстановени направените разноски в общ размер на 1331,41 лева, от които 50лв.-държавна такса, 1,41лв.- такса за банков превод, 500лв.-депозит за вещо лице 780 лева -адвокатско възнаграждение, с ДДС.

Съдът намира, че адвокатското възнаграждение, договорено и платено, за процесуално представителство пред настоящата инстанция съответства на предоставената правна помощ и действителната и фактическа сложност на делото, като е договорено в минималния размер, установен в Наредбата, съобразно материалния интерес от 8932,95 лв. Ето защо, възражението за прекомерност е неоснователно.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение Рег. № 32-130607/07.05.2020 г., издадено от „за“ Директор на Териториална дирекция /ТД/ в Агенция „Митници“, ТД „Северна Морска“ към MRN 20BG002002025165R6/17.02.2020г.

ОСЪЖДА Агенция Митници - Териториална дирекция Северна морска да заплати на [фирма],[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], Район „В.“, [улица], ет.3, офис3, представлявано от М. Б. Б. направените по делото разноски в размер на1331,41 лева/хиляда триста тридесет и един лева и 41 стотинки/.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в четиринадесетдневен срок от съобщаването му на страните пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: